

1862-05-01

AFSENDER

Titus Schouw

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 49

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Cap Colonien, som indvandrede
deels da Engländerne tog den
Besiddelse, deels da de ophøede Lave
vret. En Reise paa 14 Dage vilde
bringe os op i Gne hvor vi næsten
kunde træffe alle Slægter af Arktis
Vildt, men desto værre det lader sig
ikke gjøre. En deel Vildt har vi dog
allerede set, ikke mange Arter, men
mange Indvilder. Paa disse flade
indstrakte Heder, hvor ^{fast} Snefyrd
er sparsomt bevoxet med smaa
halvrisne Ljgkærter, hvis Hovstent
alltid er begrændet af flettoppede,
søjner og stenede Bjerge, og som altid
minde mig om Jyllands Heder,
strøjer Vildtet om i Stundens.
En Morgen blev der lagt ud paa
en Bakke, vi saa Toppene og som
ligger det samme uensomt og dog

Blaumfontein 2de Mai
1862.
SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 5 Nr. 49

Det er som sagt vist, Bjerg J. sin
sidd I det hjem og leve i den
Sundhedsforing at jeg gaar her i en
Dag lig saa let som de Fjeldfjorter,
der i Forbigaaende sagt, har et samme
skind om Skuldrene saa de ere meget
pau, og voder den gamle Dag
igjennem. To vist! naar jeg kommer
om Morgenen ligger Rimposten
tykt paa Jorden, Termometeret
stær paa Frysopunktet kold og
jeg har heelt andet at tage vare end
at føle Varmen trykkes; Mitt
paa Dagen har vi maake 9 til
10 faders Varme naturligt i Ljggen,
men naar saa det vil kommer en
lidende Vind som trænger gjennem

Mars og Brev, han slo en god
 tyk Vinterfald og en rask Galop
 over Heden knog holdt sig varm.
 Mig kan nu dette i Grundten være
 det samme, det er nok lidt kaldt men
 Morgenen naar vinden siger sig
 ind iude mit dummehind og capper
 mig; men saa kommer man desto
 hurtigere op, og det er desuden ikke
 hver Dag vi have saadan Fald, de
 samme Dage ere meget behagelig;
 det vil lige som en god Septembertag
 hjemme. Alt dette er imidlertid kun
 en Begyndelse, den strængste Tid
 af Vinteren er nemlig først i Nov,
 i hvilken Maaned Sne og Is ikke
 hore til Guldeneheder; Sagen er den
 at vi ere 4 a 5 Tusinde Tod over Haat af samme Noen, daaet af de
 Men nu kommer Himmelen. Huith
 som er ret herud, deels for sin

Fjendske, deels for det svage Brijet,
 havde naturligtvise sendt et mildt Alene,
 og alle Gflesutninger, selv dem vi fik
 i Cape town, tydede derpaa; naturligtvise
 kan det imidlertid vere til Gavn for
 et menneske med saer Taktid, at
 sove ude i et saadant Klimme, det
 sorgelige Resultat vi derfor ere komne
 til, er: at vi efter i en Maaned at
 have kjempet os frem til Offandim
 af det forjattede Land, jeg mener de
 gode Jagpogee, men forlade dem
 maastiget smiligt inden at gaa derind,
 og tage til Fort Natal ved Tjogten, hvor
 tilsmalt skal vare saarten Tropiske, der
 maer jeg da ikke vi skal komme til
 at fyre. Vi ere nu i Hovedstaden
 Willemfontein i den Hollandske Repubik
 med Englandsmer Regimente maer
 niende hollandske Jeddrotter for

stallet Mængde af. —
26 Mai. Dit Brev fra d. 21de fik
jeg her fuldendte Beg, og var at alt
Gode skulde end vil til. Men gjør
det mig ondt at maatte betage
Kongegaardens Mission, nu vi
have alle hørt Missioner og vilke
alle gaa dem; men af Værlighed
vil de ikke blive for nogen. Jeg
lidet ulv af den Længsel at gjøre
mig Missioner; men har dog
endnu ikke hørt nogen saa
stor, som den Kongegaard har
dramet sig, derimod ikke hans
sidste Brev er Spøj. Han skriver
til mig som om jeg var i Færd
med at gøre en Opdagelsesreise
der i Africa, og naar jeg engang
kom hjem vilde optræde som
Forsætter. Bed ham endelig ikke
tro det. For det Første ser vi

II.
KONGEBREV
No. 996
1776
KØBENHAVN

at det afvejlende Landskab for os.
Omtrent 1000 Alen fra Vognen saar
Mærk af Springvandskru, enkelte Hø
samlende saa tæt som ~~en~~ en Træstamme
andre Steder igjendte i smaa Klubber
over hele Stetten; hvor her Gjet faldt
ser man Rødder, men kun den
samme Art. De ere omtrent paa
Stavelen som en stor Søskald, brune
paa ryggen, hvide under ryggen
med en sort Stribe henad hver
Side, dens Hov er krummede
som Quincus. De ere meget sky, paa
en 1000 Alen allerede begjære de at
sætte sig i Bevægelse; hvor de første
gaa hen ad, vil alle de andre opgaa,
nu g'elder det, har de en god Hest
indder fast i Lodslen og ikke fjyfter
for at brække Halsen, derimod Stetten

skulde falde over en Tise, saa
jeg forvare i Liden paa dyret og
rid over Stib og Steu att hvad Stiben
formaar beskrived det Stib hvor
de sees Dukkene have taget Plutning
Det lignes da som oftest at fjernstikke
den saa man kan konvise dem
paa 200 à 150 Alen Maaske naar
mere med en rigtig god Stib, men
saa kommer det sove enten skal
man skyde dem fra Hæsten i fuld
Fart, eller stande Hæsten fast og
de skyde, naturligvis paa et saadant et
Maal kan kun skydes med Tjyle,
og saa kan To mangen en Tjyle
gaar indenom selv for en god Tjyle
Af andre Arter har vi set Blubækken,
den er større og praetier over det
helt og ligner i Løvmade den

forvarete. Dernast har vi set
det saakaldte Vildhest, som jeg troer er
den der ogsaa kaldes Grænen, i Uptand
ligner den en ~~stille~~ i Landst eller norsk
Stib, med store Maaske, men kommer
man den naar mere har den seer en
stor forvildret Maaske, men et
Hoved nærmest som en Hoes, Børene
ere som Hjortens og Hælen lang
med en kold stor Bist paa, sky og
jaget som det Vildtet her fjerner
den sig isæert, men stander efter
en lille Tid igjen og ser paa sig, gaa
et Jaar spring saa højt og højt stæer
og om den, svinger Hælen rundt
nogle Gange og løber igjen og dette
gentages i det handelige saalange
den jages. Af det Vildt har jeg endnu
ikke set andet, men smaa graa
Børene som leve i Hælen i store Løb;
nær og søjg, og ikke paa Hælen
af Hælen af ice efter Børene, der her en

jeg blive pulled: ind i en stor Bog
med et Raaf over, som en Kustvogt
outrout, men seged storv, han
ide sætter sig foran og kjoer de
Heste medens hans Højsøer indtil
ind Siden af ham med en Gang
Ridit; og nu gaar det ud over
Huden over Høst og Steen i faldt
Føringsning, og skønhed er det, at derim
han kan kjøre Høst saa vel som
han kjør de 6 Heste, saa er han
ingen ringe Regent. Nu gaar det
ind til hans Færd, in kunde han
født halve Taar, hans Heste som
i hundredevis lide frit om paa
Høden, hans Øer med de samme
Horn, og bliddet sætte vi os alle
paa Jorden i Taaretrær og bakker
med Klippe. Jeg kan godt lide Præsident
han har ikke prædiktet sin skæbnade
fordi han blev Pr. og skammer sig ikke ved
den, jeg er ind paa han er en travl Mand.
Jeg ikke naar fornuft gang. Min Leds
Høden til alle Tænder i Fremart paa sine
jongione Broer.

M. KOPKARIN
12 09 96
Sættet
Min
Kjære
Kjære for vor Fornøielse, for det
Sættet, hvorefter er jeg alles vil jeg
siggende blive en Skribent,
men det hele var vel hans Jærg.
Mend jeg kendes det vil jeg lide
dig, ved derlighed, give mig Gode-
ning om en dansk Naturforsker
i Brasilien (?) Lunds (?); jeg mindre
fantet med Bestemthed, men her
engang i Fædelandet løst om han
Kjære mig til om kan endnu læse
og leve, saa nu-og-af-til Nu kan; thi
rimeligt kommer jeg til Brasilien
paa denne Reise. — Jeg kunde
for Resten fortælle dig mange
vare Ting her fra Afrika, men
det er nu ikke tid, men vil id
med; sandt at jeg vil du for
Bibelskrift ikke fælde mig selv
ind; da jeg kunde jo skrive

om Hoffet her i Hovedstaden
 for Fritatere; for jeg har været
 til Hov her. Nu maa vi ikke
 vente et Stot med Hørløst eller
 ingen opvartende Placeringer,
 ingen Hofmæssighed; end Præs.
 deutenes Hæns ser ganske vist
 som de andre, det vil sige Hørløst
 og Mærket, alle de Hofmænd,
 men der, er maaske en halv
 eller hel nøgen Hørløst, og
 inde i Hørløst modtages man af
 en jævn Boudkone med et
 stort gudsdygtigt Ansigt, som
 viser sig at være hans Hørløst
 Generalinde. Selvfølgelig,
 hans Navn er Prætorius, er
 en stor godmodig, ærligt adreende

Mand, som typper sig i Haanden
 paa det kjæreste, han kan kun
 tale Hollandsk (som det kaldes her,
 men som en Hollender næsten kan
 lide en smule ved at forstå som jeg; for
 Resten forstår jeg det Meeste af det) og da
 et ikke tale det, kan vi kun tale ved
 Hjælp af Tolk; hans Sekretær forsøger
 at gøre ham begribeligt hvor Dan-
 smark ligger; men da han ikke ser
 ved mere om det end hans Hørløst,
 gjør han det til en Sag af Fødselsland,
 og bliver aldrig forbrødet ved at høre
 at de have været gift. Præsidenten
 gjør ingen Sene for os; hoi det vi
 tidligere er blevet plaget med i de
 Byer, vi kom igjennem, hvor alle
 Konventioner blev holdt sammen
 til Plage for os og dem selv. Vi er
 smukke dog foranstaltet han en
 Kjøretour for os, hans Kone, hans
 ældste Datter, med et ikke ganske rart
 Lemmetrikklade Judd af Hørløst, hans
 to mindre Søner, Sekretæren, Kjørt og

tab over i et Phaisneri. Dagen
 her er milde og behagelige som
 en Aften og smuk Septembers Dag tynde,
 men Nattem er kold, Lys er ikke
 nogen Sildenhed; det er man
 vant til. Jeg vil kun anfale
 pæntidige Rejsende her at tage
 gode varme Klæder med helst
 Faarshindspæls. Lint her bliver
 mig særligt og jeg kan ikke erindre
 at have følt nogen sinde et
 sneer over endelende med min
 Vilhelmsk. Undervejen er Nattem
 temmelig lang og vanskelig at gaa
 Hest par og Aftener lidt kjædet,
 naar man sidder og kryber sammen
 over Hæder, men Alt kan ikke
 være godt, og lidt Kjædet paa
 man jo altid her i Løst; heldigt
 naar det kun er en lidt.

12. 9. 1882
 KONGENS
 MUSEUM
 ROYGAARD-MUSEET
 Nr. 950

Indløbsstrøm 37. Juli
 1882.
 De jeg seilte hermed venter
 jeg at see Elefanter og andre gæder
 omkring paa Strandene for at modtage
 mig, og nu da jeg befinder mig paa
 27° S B 28° N L. finder jeg en By, hvor
 Sammen gaa med Grindløse og
 som venter af glimrende Plantes
 hvor man kan gaa alt, hvad Hjertet
 begjære. Jeg antager at man ved
 Ngami See finder Gasbelgning
 og en Forbættelse til Belgis, og Elefanter
 rejser jeg allerede til de søndergange
 Sjæ. I midten Tid finder jeg dog Landet
 og hele Levensmaaden her meget behagelig,
 selv inden nærbemærkede store Sjæ.
 Jeg har siden jeg sidst Hæver vist
 langs med Vaal floden, den nord-
 lyste Arm af Orange floden.